UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Duodecimus ar. de q[ua]rta [con]sideratio[n]e papali: vt sc[...] ad t[...] a tantis exteriorib[us] occupatio[n]ib[us] se subtrahat. Co[n]tra seque[n]tia legu[m] ciuiliu[m] q[ui] in [con]sistorio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

An contra confirmatū a papa poſſit corā metropolitano agi. de reg. iur. decetero. p Inno. An ſnīa pape ius faciat. de reg. iu. in cauſis. de frig. cōſultationi. Quid iuris ſi nō pareatur pape mandato. de pben. dilect⁹. ij. Ubi eſt papa/ ibi ſunt limina apłoꝝ ⁊ roma. de iureiur. ego. N. p Inno. Papa ſalutādo excōicatū etiā ex certa ſciētia nō abſoluit. de hoc ex̄ de ſen. excō. ſi aliqñ. ⁊ eo. ti. in de. c. ſi. An noīe ſe-dis apoſtolice intelligaꝛ alius q̄ papa. de pben. de multa. lxx. di. ſanctoꝝ. In qualibet pfeſſione authoꝛitas pape in-telligiꝛ excepta. de vi. ⁊ hone. cleri. deus. ſm Inno. An va-leat excuſari q̄ venit contra indulgentiā pape/authoꝛita-te cardinalis vel legati. de pben. pro illoꝝ. ⁊ c. dilect⁹ fili⁹. Quid videꝛ quū papa oꝛdinaꝛ per ſimoniā. lxxix. di. ſi q̄s pecunia. Si monachus fact⁹ eſt papa inuito abbate q̄d ſit. xviij. q. ij. quā ſit. Ratificat papa qđ nihil eſt. de cōſe. ec. vel alta aqua. De caſibus in q̄bus papa diſpēſat: ⁊ in qui-bus nō: ⁊ de eius potētia copioſe tractaui. s. in pma parte iſtius operis in ar. xlv. §. ad que autē. ⁊ §. ſciendū. ⁊ in arti culo. xlvj. §. iterū. ⁊ hoc repertoꝛium ibi iunge.

Articulus Duodecimus.

Uarta papalis cō ſideratio eſt circa quedā particularia. vt ſcʒ ab occupationib⁹ exterioꝛib⁹ tātis ſe ad tēpus ſubtrahat q̄ ſe patiaꝛ ab ipſis trahi: ⁊ paulatim duci quo ipſe non vult. Io. xxj. Nam dare ſe totaliter talibus/ ⁊ nil ſibi tēpoꝛis re-linquere/ eſt tēpus perdere: ⁊ ſe ſtulto laboꝛe cōſumere. vt ait Jetro Moyſi. Exo. xviij. Tales em̄ occupationes ex-terioꝛes nimie ſm Ber. in lib. de cōſideratione/ non ſunt niſi afflictio ſpūs: euiſceratio mētis: euacuatio gratie. nā fructus hoꝛū q̄d niſi aranearū tele: Unde Eſa. lix. Telas aranee texuerūt. ⁊. ſ. Tele eoꝛ non erūt in veſtimēta. ſub-audi cōtra frigus inferni. Neq̄ operienꝛ operib⁹ ſuis. ſcʒ cōtra confuſionē iudicij. opa eoꝝ opera inutilia. Quid em̄ eſt in romano pōtifice cogitare de mane vſq̄ ad veſpe rā litigare aut litigātes audire: ⁊ vtinā ſufficeret diei ma-litia ſua. Mat. vj. in ſi. Nam nō ſunt libere noctes. vix re-linquiꝛ neceſſitati nature qđ coꝛpuſculi pauſationi ſuffi-ciat. Et rurſum ad iurgia ſurgiꝛ. Dies diei eructat lites. ⁊ nox nocti indicat malitiā. vſq̄ adeo q̄ non eſt reſpirare in bonis. nō eſt alternā capeſſere requiē. non vel raro inter-ſeri otia ſalutaria ad ſibi vacandū. Potius ergo dicat dn̄s papa cū Job. Job. vj. Que eſt foꝛtitudo mea/ vt ſuſti neā: aut q̄s finis meus/ vt patiēter agam: nec foꝛtitudo la-pidū foꝛtitudo mea. nec caro mea enea eſt. Magna virt⁹ patiētie. ſed non hāc pape ad iſta optauerim. Interdū im-patientē eſſe pbabilius ⁊ virtuoſius eſt. Eſt ne illoꝛū pa-tiētia approbāda q̄bus Paulus dicebat. ij. ad Coꝝ. xj. libē-ter ſuffertis inſipientes. Ironia eſt: non laus ⁊ ſugillatio quoꝛūdā māſuetudinis: q̄ a pſeudo apłis p falſa dogma-ta ſe trahi patiētiſſime ferebāt. Un̄ ſequiꝛ. Suſtinetis em̄ ſi q̄s vos in ſeruitutē redigit ⁊c̄. Nō bona patiētia quum poſſit q̄s liber eſſe/ ſic ſeruū effici tota die. Hebetati coꝛ-dis indiciū eſt/ pꝛopꝛiā non ſentire vexationē continuā: in qua nec ſibi liber nec tut⁹ nec ſuus eſt. q: vbi ſemp tumul-tus/ vbi ſemp ſtrepitus/ ibi iugū peſſime ſeruitutis pmit. Un̄ Paulus. j. ad Coꝝ. vij. Precio empti eſtis: nolite effi-ci ſerui hoīꝫ. Quid ſeruilius/ q̄d indignius ſummo pōti fice/ nō ſolū omni die ſed pene oī hoꝛa inſudare talib⁹ re-bus ⁊ p talibus: Deinde q̄ñ oꝛabit: xxxj. di. ſi laicus. q̄ñ ho ras canonicas deuote exoluet: ex̄ de cele. miſ. c. j. q̄ñ doce-bit populū: xliij. diſ. c. j. quādo meditabiꝛ in lege dn̄i: pſ. j. xxxviij. di. oēs. Et q̄dē quotidie perſtrepunt in palatio leges: ſed iuſtiniani. nō dn̄i. iuſte ne etiā iſtud: ipſe viderit. pſ. xviij. Nam lex dn̄i immaculata cōuertēs aīas. He aūt nō tā leges q̄ ligamina ⁊ lites ſunt ⁊ cauillationes iudi-ciū ſubuertentes. papa vero paſtoꝛ ⁊ ep̄s animarū quare ſuſtinet corā ſe ſilere illā: garrire iſtas: pſ. cxviij. Narraue runt legiſte fabulationes: ſed nō vt lex tua dn̄e. Nec dico dn̄m papā omnia negotia rūpere: ſed interrūpere. det de eo qđ nouit ⁊ ſapit actioni: det ⁊ cōſiderationi. q̄d pꝛodeſt ſi vniuerſum mundū lucretur: aīe vero ſue detrimentū pa tiatur: Mat. xvj. Chryſ. Si em̄ famulos tuos videres in letitia: te aūt in malis vltimis cōſtitutū: quid lucraris ex coꝝ dn̄io: Idē Luc. ix. ⁊ ex̄ de ſimo. mattheus. Quam obꝛem quū oēs habeant papā: ſit etiā ipſe vnus de habē-tibus ſe ⁊ de redeūtibus in ſe. Luc. xv. ibi. In ſe aūt reuer ſus dixit. vbi Aug. de queſtionib⁹ euangelij. In ſe aūt re-uerſus eſt quū ab eis que foꝛinſecus fruſtra illiciūt ⁊ ſedu cunt/ in cōſcientie ſue interioꝛa ſuā intentionem reduxit. Oēs papā participāt: ſtultus/ ⁊ ſapiēs: ſeruus/ ⁊ liber: diues/ ⁊ pauper. oēs de fonte ſuo bibūt: ⁊ ipſe ſeoꝛſum ſta bit ſitiēs: ſi maledictus qui partē ſuā deterioꝛē facit. vide qđ legiꝛ ⁊ no. de pe. di. iij. qui vult. q̄d ille q̄ ſe penitus red-dit expertē: bibat ⁊ ipſe de fonte putei ſui. alienus non bi bat ex eo. Qui non alienus ſi ſibi bonus eſt. Deniq̄ q̄ ſibi nequā/ cui bonus: Eccli. xiiij. ergo ſi non ſemp: interdū ſe reddat ſeipm ſibi. Riget dn̄s papa agros alienos: ſed ſui non ſitiant. C. de ſerui. pꝛeſes. Nec teneꝛ aliqua actione q̄ propter ſuas/ alienas merces pꝛoijcit. ff. de pꝛeſcrip. ſtibus. qui ſeruandarū. Et qui oꝛdinate vult facere eleemoſynā a ſeipſo debet incipere: ⁊ eam pꝛimū ſibi dare. de pe. di. iij. qui vult. ſub. §. ſed verba. Utatur ſe inter multos. aut poſt multos. audiat apoſtolū q̄d de hmōi ſentit. j. ad Coꝛ. vj. Sic nō eſt ſapiens inter vos quiſq̄ qui poſſit iudicare in-ter fratrē ⁊ fratrē. ⁊ infert ad ignominiā. Uobis dico: cō-temptibilioꝛes q̄ ſunt in eccleſia/ illos conſtituite ad iudi-candū. xj. q. j. §. ex his. ij. vbi hoc exponiꝛ a magiſtris/ con tēptibiles. i. laicos ſapientes in rebus tēpoꝛalibus. vel mi noꝛes clericos q̄ non ita curāt de ſpūalibus. Itaq̄ ſm apoſtolū/ indigne ſibi vſurpat apoſtolicus gradū contē ptibiliū. vn̄ ⁊ dicebat ſcʒ Paul⁹ Timotheū ep̄m inſtruēs. ij. ad Timo. ij. Nemo militās deo/ implicat ſe negotijs ſe cularib⁹. lxxxviij. di. cōſequens. xxj. q. iij. c. j. ij. iij. ⁊ ex̄ ne cle. vel mona. c. j. ⁊ c. ſed nec. vn̄ ⁊ Luc. xij. O homo q̄s me cō ſtituit iudicem aut diuiſoꝛē inter vos: Et pꝛemiſit Lucas ibi. Magiſter: dic fratri meo/ vt mecū diuidat hereditatē. vbi Theophilus. Hi duo fratres q: de hereditate pater na diuidēda cōtendebāt: conſequēs erat vt alter alterum fraudare intēderet. Dn̄s aūt docens nos q̄ nō opoꝛtet ad terrena flecti: repellit vocantē eū ad hereditatis diuiſio nem. Sequiꝛ em̄. At ille dixit. O homo ⁊c̄. diuiſoꝛē ſcʒ fa cultatū. Et ibi Beda. Qui magiſtro fraterne pacis gau dia cōmendāti terrene diuiſionis vult ingerere moleſtiā merito homo vocatur ſm illud. ij. ad Coꝛ. iij. Quū ſit in-ter vos zelus ⁊ cōtentio nonne homines eſtis: Et ibi Cyrillus. Fuit autē dei filius quādo factus eſt ſimilis no bis cōſtitutus a deo patre in regem ⁊ pꝛincipē: ſuper ſyon mōtem ſanctū eius annūtians diuinū mandatū. nō que ſtionū adſeſſoꝛ. Et ibi Amb. Bene ergo terrena decli nat: qui ppter diuina deſcēderat. nec iudex dignatur eſſe litiū ⁊ arbiter facultatū: viuoꝛum habens moꝛtuoꝛumq̄ iu diciū arbitriūq̄ meritoꝛū. nō ergo q̄d petas/ ſed a quo po ſtules intuendū eſt. nec maioꝛib⁹ intēto animo putes mi noꝛibus obſtrependū. Unde nō immerito refutaꝛ hic fra ter q̄ diſpēſatoꝛem celeſtiū geſtiebat coꝛruptibilib⁹ occu pare: quū inter fratres patrimoniū non iudex medi⁹ ſed pietas debet ſequeſtra diuidere. quāq̄ immoꝛtalitatis pa trimoniū nō pecunie ſit hoībus expectandū. Et Ber. ad Euge. lib. j. Putas ne hec tēpoꝛa ſuſtinerent ſi ho minibus p terrena hereditate litigātibus ⁊ flagitātibus abs te iudiciū/ voce dn̄i tui reſpōderes: O hoīes: q̄s me cōſtituit iudicem ſuper vos: In quale mox iudiciū tu ve nires: Quid dicit hō ruſticanus ⁊ imperitus ignoꝛans pri matū ſuū inhonoꝛans ſummā ⁊ pꝛeexcelſam ſedem/ dero gans apoſtolice dignitati: Et tn̄ non mōſtrabunt/ puto/ qui hoc dicēt vbi aliqñ quiſpiā apłoꝝ iudex ſederit hoim aut diuiſoꝛ terminoꝝ/ aut diſtributoꝛ terraꝝ. Steti ſſe "dem" q̄ lego apłos iudicādos. Mat. xix. Sediſſe iudicātes nō lego.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

lego. Erit illud.non fuit.⁊ infra. Quis me cōſtituit iudicē
ait ille magiſter ⁊ dñs/⁊ erit iniuria ſeruo diſcipuloq; niſi
iudicet vniuerſos? Mihi aūt non videt bonus eſtimator
rerū qui indignū putat apl'is ſeu apl'icis viris nō iudicare
de talibus:quib⁹ datū eſt iudiciū in maiora. Quidni cōtē
nāt iudicare de terrenis poſſeſſiūculis hoīm:qui in celeſti
bus ⁊ angelos iudicabūt?.i.ad Cor.vj.ex qui ſi.ſint legi.p
venerabilē.§.rationib⁹.in fi. Ergo in criminib⁹/nō in poſ
ſeſſionibus ptās veſtra:ꝓpter illa ſiquidē ⁊ nō ꝓpter has
accepiſtis claues regni celoꝝ:pūaricatores vtiq; excluſu
rinō poſſeſſores.vt ſciatis. ait Mat.ix. q: filius hois po
teſtatē hz in terra dimittere pctā ⁊c. Quenā tibi videt di
gnitas maior et ptās/dimittēdi pctā: an predia diuidēdi?
Sed nō eſt cōparatio. Habent hec infima ⁊ terrena iudi
ces ſuos/reges ⁊ principes terre. Quid fines alienos in
uaditis? Quid falcem veſtrā in alienā meſſem extenditis?
xiij.q.j.c.j.vj.q.iij.c.j. Nō q: indigni vos:ſed q: indignū vo
bis talibus inſiſtere:quippe potioꝛib⁹ occupatis. Deniq;
vbi neceſſitas exigit:audi q̄d cēſeat:nō ego:ſed apl's.j.ad
Cor.vj. Si eñi in vobis iudicabit hic mūdus:idigni eſtis
qui de minimis iudicetis. Sed aliud eſt incidēter excurre
re in iſta/cauſa ſiquidē vrgente: aliud vltro incūbere iſtis
tāq; magnis dignisq; tali ⁊ taliū intentione reb⁹. hucuſq;
Bern. Pro hoc expſſe facit canō Petri ad clementē papā
qui ponit.xj.q.j.te q̄dē. Te quidē opz irreprehēſibiliter vi
uere:⁊ ſummo ſtudio niti vt oēs huius vite occupationes
abijcias:ne fideiuſſor exiſtas:nec aduocat⁹ litiū fias:neue
in vlla alia occupatiōe inueniaris mūdialis negotij occa
ſione ꝑplexus. Neq; eñi iudicē neq; cognitorē ſecularium
negotioꝝ hodie te ordinare vult chriſt⁹:ne prefocatus ho
minū curis/nō poſſis verbo dei vacare: hec vero opa que
tibi min⁹ cōgruere dixim⁹/exhibeāt ſibiijnuicē vacātes lai
ci:et te nemo occupet ab his ſtudijs p quē ſalus hoib⁹ da
tur. Idē ponit in.c.ſeq.ſicut eñi. ¶ Teneat ergo dñs no
ſter papa conſiliū Jetro datū Moyſi:qui oia negotia po
puli iſraelitici p ſe expedire volebat. Exo.xviij. vbi d̄r. Alte
ra aūt die ſedit Moyſes vt iudicaret populū. qui adſiſte
bat Moyſi vſq; ad veſperā.quod quū vidiſſet cognatus
eius oia.ſ.que agebat in populo/ait.quid eſt hoc quod fa
cis:cur ſol⁹ ſedes:⁊ ois popul⁹ preſtolat de mane vſq; ad
veſperā? Et infra. At ille.nō inquit bonā rem facis: ſtulto
labore cōſumeris: et tu ⁊ ppl's iſte qui tecū eſt.vltra vires
tuas eſt negotiū:ſolus illud non poteris ſuſtinere. Sz au
di verba mea atq; cōſilia:⁊ dñs erit tecū. Eſto tu in popu
lo in ijs que ad deū ptinēt:vt referas que dicunt ad eū. Et
infra. Prouide aūt de oi plebe viros potētes ⁊ timentes
deū/in quibus ſit veritas:et qui oderint auaritiā: et cōſti
tue ex eis tribunos ⁊ centuriones et quinquagenarios et
decanos qui iudicēt populū oi tēpore. quicq̄d aūt maius
fuerit referat ad te: et ipſi minora tātummodo iudicēt: le
uiusq; tibi ſit partito i alios onere. Hoc aūt ſanctū Jetro
conſiliū canones approbāt: vt dñs papa ⁊ alij prelati ſua
cū fratribus ſuis ⁊ ſubditis ſuis onera partiātur:⁊ ardua
eis reſeruētur.xcv.di.plectis.ver.archidiacon⁹.lxxxix.diſt.
ſingula.vbi de hoc.cū duob⁹.c.ſeq.xciij.di.c.j.et.c.dictū.x.
q.j.epm.⁊ peall.c.te quidē.cū.c.ſeq.xj.q.j.⁊.ij.§.ex his. ex
de offi.archidia.ad hec.ver.itē in epl'a.⁊ de offi.archipreſ.
vt ſingule.j.rñ.ibi. Quia etſi valde ſufficiēs ſit:decet tñ vt
ſua onera partiat. de offi. ordi. inter cetera. de pſumptio.
Mādata celeſtia efficatius gerimus:ſi noſtra cū fratrib⁹
onera partiamur.vbi de hoc.l.di.pōderet. Roman⁹ ergo
pōtifex tot laborib⁹ preſſus diuidēs cū alijs onera ſua in
tret ad ſe:vt corā deo ſuo reſpiret.vacet ſibi: et videat qm̄
ipſe cui⁹ eſt vicarius eſt deus. ¶ Quid aūt operet hec ſan
cta cōſideratio ait Bernar.in.j.lib.ad Euge.dicēs. Et pri
mū quidē ipm fontē ſuū.i.mētē. de qua oritur purificat cō
ſideratio: deinde regit affectus:dirigit actus: corrigit ex
ceſſus:cōponit mores: vitā honeſtat et ordinat: diuinarū
pariter ⁊ humanarū rerū ſcientiā cōfert. Hec eſt que con
fuſa diſcriminat: hiantia cogit: ſparſa colligit: ſecreta ri
matur:vera inueſtigat:veriſimilia examinat: ficta et fuca
ta explorat:agenda preordinat:acta recogitat: vt nihil in
mēte reſideat:aut incorrectū:aut correctione egens:in ꝓ
ſperis aduerſa preſentit:in aduerſis quaſi nō ſentit:quoꝝ
alterū fortitudinis:alterū prudentie eſt. Ibi etiam aduer
tere eſt ſuauiſſimū quēdam complexū virtutum/atq; alte
ram pendere ex altera. ¶ Sed q: fraus ⁊ circūuētio ⁊ vio
lentia inualuere ſuper terrā:calūniatores multi:defenſo
rarus:vbiq; potentes deprimunt pauperes:et neceſſe eſt
qñq; extra otiū dñm papā actioni litigantiū vacare: atten
dat cōpeſcere modū execrabilē qui in cauſis tenet: qui nō
dico eccleſiā/ſed nec foꝝ deceret. ¶ E Quō eñi religio
ſe aures Roma.pōti.audire ſuſtinēt diſputationes aduo
catoꝝ/⁊ pugnas verboꝝ:que magis ad ſubuerſionē q̄ ad
inuentionē proficiunt veritatis? precidat ergo prauū mo
rē:linguas vaniloquas:labia doloſa:hi ſunt q̄ docuerunt
linguas ſuas loqui mēdaciū. loquūtur grādia.totus eoꝝ
ſermo ſupbia et vana gloria eſt.de pe.di.ij.ſi eñi.poſt tres
colū.ver.nonne.diſerti aduerſus iuſtitiā.eruditi pro falſi
tate.ſapiētes ſunt vt faciāt mala. Hiere.iiij.candorē ſapiē
tie ſibi adſcribūt: a luce ſuperne cogitationis excluſi. xlix.
diſt.c.j.ver.albuginem.eloquētes vt impugnēt. Uerum ij
ſunt qui inſtruūt a quibus fuerant inſtruēdi . adſtruūt nō
comperta:ſed ſua. ſtruūt de ꝓprio calūnias innocētie.de
ſtruūt ſimplicitatē veritatis.obſtruūt iudicijs vias. Nihil
ita abſq; labore manifeſtā facit veritatē/ vt breuis ⁊ pura
narratio. ergo illas cauſas ad quas neceſſe erit papā in
trare: q: ad paucas: diligēter ſed breuiter decidere aſſue
ſcat:fruſtratorias et venatorias precidere dilationes. ar.
ex de iudi.venerabilis.quia cauſe hodie in curia immorta
les exiſtūt:et quāq; dicatur ex de do.et cōtu.finem litibus
imponere cupiētes.cū ꝯcor.ibi poſitis in prima gloſ.finis
tñ vix eſt. Cauſa vidue intret ad papam:⁊ eius qui nō ha
bet quid det.lxxxvij.diſ.p totū.ex de foro cōpe.ex parte.ar.
lxxxj.di.vidue.cū.c.ſeq. ¶ Cōpeſcat zelus dñi pape tantā
impudentiā multoꝝ:qui quū manifeſte ambitionis pruri
gine ſcateat tota facies cauſe eoꝝ: nō erubeſcunt audien
tiā flagitare. Plena eſt ambitioſis eccleſia ⁊ negotiatori
bus:facta eſt in eis ſpelūca latronū in ſpolijs viatorū.j.q.
iij.ex multis. Ignescat zelus pape chriſti diſcipuli et vica
rij cōtra eos.xxiij.diſt.in nomine dñi. Erubeſcāt trapezite
hmōi vultum eius. Apponat flagellū ⁊ eijciat eos. Jo.ij.
Mat.xxj. Timeāt nūmularij:nec fidāt in nūmis: ſed diffi
dāt. Baruch.iij. Abſcondāt os ſuū ab eo ſciētes effunde
re q̄ accipere paratiorem.hoc ſtudioſe et conſtāter agēdo
multos lucrifaciet lucrorum turpium ſectatores.

¶ Articulus.xiiij. A

Qvinta cōſideratio
romani pōtificis vt nō ambulet in magnis:
neq; in mirabilib⁹ ſupra ſe.pſ̄.cxxx. eſt cogi
tare quid eſt:quis eſt:et qualis eſt. ¶ Quid
in natura:quia homo:licet dei vicarius:mortalis. Eccli.x.
Quid ſuperbis terra ⁊ cinis? Hinc homo ab humo vel a li
mo dicit.q: vt ait Bern. Limoſa ⁊ glutinoſa nimis eſt/nō
modo exterior:verū etiā interior ſubſtātia:et facile cor hu
manū oibus que frequētat adheret.j. Macha.ij. Gloria
impij ſtercus ⁊ vermis.hodie extollit: et cras nō inuenit:
q: cōuerſus eſt in terrā ſuā. Eccli.vij. Humilia valde ſpiri
tū tuū:qm̄ vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis.pſ̄. Uidi
impiū ſuperaltatū et eleuatū ſicut cedros libani. Trāſiui
et ecce nō erat. Job.v. Uidi ſtultū firma radice:et maledi
xi pulchritudini ei⁹ ſtatim. ¶ Ideo papa vel ſumm⁹ pōti
fex caueat ſibi de honore tā ſublimi:et recordet de infirmi
tate ſua.ne dicat illud pſ̄.xlviij. Hō quū in honore eēt:nō
intellexit. Dicat ergo/Quis ego?aut que dom⁹ pr̄is mei?
nūquid nō fili⁹ gemini ego ſum:de minima tribu iſrael: et
cognatio mea nouiſſima inter oēs familias de tribu bēia
min?.j.Reg.ix. Recordet ſibi dictū. Amice aſcēde ſuperi⁹.
Luc.xiiij. Qui eum vocauit amicū/amicū eū fore ꝯfidit: ſi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN